

ние не владеемъ цѣлата Родопска областъ, но най-важното отъ нея е въ наши рѣце. А това е отъ голѣмо значение за цѣлостта на нашата държава отъ югъ и за нейното мирно и спокойно развитие, вѫтрешно и външно, за напредъ. Стара Планина и Срѣдна Гора създадоха утрото на свободна България. Родопа е грѣбнакътъ и опората на нашето бѫдеще.

Всѣки, който е ходилъ въ Родопа, е останалъ възхитенъ отъ нейнитѣ природни хубости, кристализирани, да речемъ, въ лицето на Юндола, Беглика, Ташъ-боазъ, Доспатското поле и Орлица, сушилнята надъ Девинъ, Пампоровото и Роженъ при Чепаларе, Имаретъ дере и много други. Ще остане възхитечъ и отъ скромнитѣ, трудолюбивитѣ и гостолюбивитѣ родопчани и родопчанки, силно привързани къмъ родината. Особено въ срѣдна Родопа, гдето покрай другото, личатъ великолепни села-градове по постройки, гиздави носии, стариенъ български езикъ, хубави нрави и обичаи, безкрайни простори, синьо небе, кристална вода и прохладенъ чистъ въздухъ, спокойствие, но и коравъ залъкъ и неутолима жажда за животъ и трудъ...

Всѣки българинъ трѣбва да види и да се поклони на Родопа. Трѣбва да я видятъ най-вече младитѣ българи, юношитѣ, които обичатъ хубавото и прекрасното. Тя е открита книга, гдето всѣки може да прочете нейното величие и нейното историческо страдание презъ вѣковетѣ въ саможертва за родъ и родина. Ще видите и ще разберете, че не напразно всички народи сѫ се стремили да облегнатъ силата си върху нейния здравъ грѣбъ и не случайно се слива съ нейното име славата на Орфея, древнотракийския легендаренъ пѣвецъ и звучната му пѣсень изъ родопскитѣ усии по любимата му Евридика. Ще почувствувате и тежката мѣка на българина и неговия плачъ по изгубенитѣ брѣгове на Бѣло море.